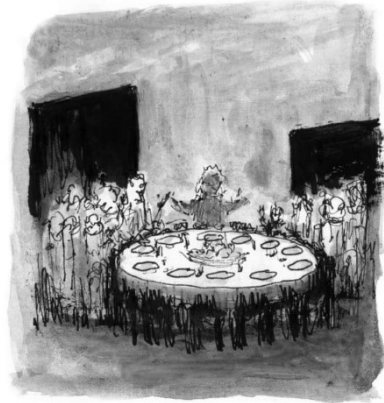

INITIATIEF NEMEN

Serie Bewegen en bewogen worden

Prachtige lezing vind ik het. Mooi verhaal hoe mensen en God samenkomen en fantastisch feest vieren.

David had het initiatief genomen tot de bouw van de tempel. Maar hij mocht de tempel niet bouwen, omdat hij bloed aan zijn handen had. Salomo voert eigenlijk het plan uit van zijn vader David die zowel de plaats als de architectuur al bepaald heeft. Salomo kan de tempel alleen bouwen dankzij samenwerking tussen duizenden arbeiders van koning Hiram uit Tyrus en vreemdelingen/immigranten uit heel Israël die nauwkeurig geteld worden. Salomo zorgt voor het levensonderhoud van arbeiders in Tyrus met landbouwproducten uit Israël (gerst, olie, wijn). Bouwmaterialen worden uit het buitenland geïmporteerd. Gekapte bomen worden met behulp van een VLOT over de Middellandse zee getransporteerd naar Israël. Ook de opzichters blijken vreemdelingen te zijn. De centrale figuur in het verhaal is een all-round kunstenaar uit Tyrus die een Joodse moeder heeft en een inheemse vader. Kortom: de tempel is gebouwd dankzij de samenwerking van migranten en Israëlieten.

We lazen vandaag over de opening met een groot feest. Ontelbaar veel dieren waren geslacht, er was vlees in overvloed. Dat vond God kennelijk niet boeiend genoeg. Priesters doen hun rituelen, maar God geeft geen krimp. God miste nog wat. De kracht van eenstemmige muziek.

Er staat in de tekst: 'op dat moment moesten de blazers en zangers samen muziek ten gehore brengen ter ere van de Levende. Zodra het geluid van de trompetten, cimbalen en andere instrumenten opklonk en de zangers de lofzang aanhieven: 'De Levende is goed, eeuwig duurt zijn trouw,' vulde de tempel, het huis van de Levende, zich met een wolk.'

Toen ik dit las, dacht ik meteen aan deze Dominicuskerk. De geschiedenis van deze kerk ruim 50 jaar geleden herkent dit verhaal over de kracht van muziek. Ergens las ik dit over het begin van de Dominicus. Ik citeer: "In 1964 werd er in de rooms-katholieke parochie de Dominicuskerk een nieuw team van Dominicanen aangesteld. De gemeente was aan het verkommeren, omdat de binnenstad ontvolkte en de ontkerkelijking toenam. Er waren al plannen om de kerk te sluiten. Het team bracht echter nieuw leven in deze kerk. Een eerste stap in de vernieuwing van de liturgie was het loslaten van het Latijn en het uitsluitend gebruik van begrijpelijk Nederlands. Deze kerk begon vol te stromen toen Bernard Huijbers met zijn koor van leerlingen van het Ignatiuscollege en Fons Vitae in 1966 hier zijn plek vond en het liederenrepertoire van Huub Oosterhuis introduceerde."

David weet alles van muziek en wat dit met God doet. Verder weet hij van ellende. Hij moest vaak vluchten voor zijn leven. Hij maakte zijn hand vaak vuil om te kunnen overleven. In die ellendige momenten schreeuwde hij in psalm 130: *'Uit de diepte roep ik tot u mijn God. Heer, hoor mijn stem, Wees aandachtig, luister naar mijn roep om genade'*. God kwam hem vaak te hulp. De stem van de mensen in de marge doet God opstaan en bewegen.

Ik ben in Amsterdam Noord regelmatig in gesprek met Afrikaanse mensen, migranten van onder de Sahara. Tussen hen zijn mensen die over de middellandse zee gereisd zijn. Ik ben door hun verhalen bewogen en kwam in beweging. Ik heb het initiatief genomen om pastorale verzorging aan deze groep te gaan bieden in Amsterdam.

Ik zeg erbij dat het vaak lugubere verhalen zijn die zij me vertellen.

Veel van de migranten zijn maanden en jaren onderweg naar Europa. Ze moeten over de zee. Maar oversteken gaat niet zomaar. Soms moet je maanden wachten tot je kans krijgt om in de boot te stappen. En soms zinkt zo'n boot waar jij niet meer bij kon. Als een boot gezonken is, dan moeten degenen die niet mee konden een paar kilometer verder op gaan wachten tot alle lichamen van de verdronken mensen aanspoelen. Het duurt vaak wel een paar dagen. Ze moeten alle lichamen tellen om zeker te zijn dat alle mensen aangespoeld zijn. Ze begraven de doden zodat de mensen handelaren niet in probleem komen.

HET BEGRAVEN VAN DE DODEN: EEN VAN DE WERKEN VAN BARMHARTIGHEID

Sommigen hebben honderden lichamen van medereizigers uit water gehaald en begraven.

Als ze beschrijven hoe de ontbonden lichamen eruitziet, zeggen ze unaniem: er is geen verschil meer tussen mensen als ze verdronken zijn. Als ze het lichaam uit water willen trekken, gaat de huid eraf. De mensen die je dan ziet zijn spierwit. Onder onze huid zijn we allemaal hetzelfde. Geen enkele mens is zijn buiten kant.

De mensen die ik sprak hebben onbeschrijflijke narigheden meegemaakt op hun reis naar Europa voor beter leven. Psychisch zijn ze er vaak slecht aan toe: ze hebben al die mensen uit het water gehaald en begraven, zonder dat ze psychische begeleiding kregen. Daarna moesten ze zelf die gevaarlijke reis nog maken. Sommigen moesten kiezen tussen het leven van hun partner of hun leven, als er te veel mensen op de boot waren en de mensenhandelaren er een paar over boord wilden zetten. Vrouwen hebben ervaringen van gruwelijk misbruik. Deze mensen herleven dag en nacht hun ervaringen. Ze zijn onze medemens.

Er is niemand die naar hun verhaal luistert. Hun hartenkreet is: wees aandachtig en luister naar ons. Help ons! Ik heb er mijn handen vol aan. Deze medemens willen gezond en wel in Nederland leven. Ze willen integreren en inburgeren. Ze willen meedoen. Maar eerste moet er ruimte in hun geest zijn. Eerste moet de geestelijke bloeding stoppen. Dan kunnen we werken het herstellen van de schade en hopen op genezing.

God gaf de kerk de basis van geestelijke zorg. Het is de taak van ieder gelovige om het werk van verlossing te doen. Deze geestelijke zorg is barmhartigheid werk. Het is niet beperkt tot mensen van je eigen groep, zoals Jezus Christus verlossende werk niet tot een groep beperkt is. Het is ons werk aan het bouwen van een gezonde geest voor een gezond lichaam.

We werken nu aan een pilot voor stedelijk pastoraat voor deze groep uit Sub Sahara Afrika. De nood is hoog. Zoals u misschien weet zijn dit de mensen die in Nederland het minste aanzien hebben. Ze mogen niet gezien en gehoord worden. De samenleving doet alsof ze niet bestaan. Mensen vinden hen niet het moeite waard om te investeren in hun leven. Armoede, isolement en psychische kwetsbaarheid is het lot van de meesten in deze groep.

Zelfs bij de gemeente vond men vervelend toen ik de stem van de alleenstaande moeders met jonge kinderen van de doelgroep liet horen. Ze mogen niet gezien en gehoord worden. Dat is makkelijker. Maar in Gods naam mogen we niet zwijgen. Uit de diepte zullen we roepen tot God en mensen. Soms weet je niet wat je positieve daad verder brengt. Ik noem een voorbeeld.

Deze kerk heeft eraan bij gedragen dat ik als theoloog en pastor in Nederland werkzaam kan zijn. Als theologiestudent werd mij de weg naar het pastoraat ontzegd omdat ik Afrikaan ben. Ik mocht in alle andere richtingen (onderwijs, media, maatschappij enzovoort) afstuderen maar niet Parochie-pastoraat. Ik heb me daartegen uitgesproken. Sieds Prins, toen pastor van deze kerk, werd betrokken in de zaak. Sieds werd mijn supervisor en ging zelf in gesprek met mij om erachter te komen of deze Afrikaanse man in Nederland pastoraal werk kan doen. We hebben veel gesprekken gehad. Hij heeft mij gehoord en gaf groen licht, dat tot op de dag vandaag is blijven branden. Ik ben hem dankbaar. Uit de diepte riep ik toen, hij hoorde mij en begreep dat onrecht is.

Deze gemeenschap kan initiatief nemen en voorbij grenzen kijken. De grens van wij en zij. De grens van geen contact willen, geen aandacht of stem geven. Initiatief nemen om een plaats te geven aan deze mensen in Amsterdam. Ik zie het initiatief al door de groep ongedocumenteerd herhaaldelijk nacht opvang te geven. Mooi werk van barmhartigheid met name in deze lentetijd. Wie weet kan dit contact verder gaan-luisteren naar wat in hun binnenste leeft. Dan hoort men hun stem. Misschien samen zoeken naar hoe we samen een stad kunnen bouwen waar we eenstemmig kunnen spreken en ervaren dat God met ons is. Want God is goed en is trouw in eeuwigheid.

God is met ons.

Godian Ejiogu

We lezen: 2Kronieken 1:18, 2:3-5, 3:1 en 5:1-14

Godian Ejiogu is bereikbaar via: lt@dominicusamsterdam.nl ('tav G. Ejiogu')

(tekening voorkant 'Initiatief nemen' door Riet Deerenberg)